

Militarisme til at forbinde, vilde vi derigennem ogsaa have de bedst mulige Midler til at bekæmpe Socialismen. Man kan sige: Men det kan ikke nytte noget, for Provisorismen vil ikke gaa med (Afbrydelse). Et æret Medlem (Berntsen) her foran mig siger, at det ikke kan nytte noget, men jeg vilde dog gerne vide, hvad det ærede Medlems Kamp i de sidste 18 Aar har nyttet. Intet! Altsaa, jeg tror ikke, det kan skade, at man til enhver Tid holder de Forbringere højt, som Demokratiet kan stille, det er i alt Fald bedre end at stille dem under Stolen. Forresten er jeg enig med det ærede Medlem i, at den nuværende Regering ikke gaar ind paa noget saadant, men det var jo dog ikke umuligt, at der efterhaanden kunde udvise sig en Stemning i det andet Ting, og navnlig blandt den nuværende Regerings hidtidige Tilhængere, for at søge at komme til en Overenskomst, og indenfor det Parti vilde der, hvis vi havde en Stat paa Formue og Lejlighed, meget hurtigt udvise sig en Stemning for et forbiadigt Samarbejde paa Finansloven mellem Folketing og Landssting, og saa vil vel det ærede Medlem være enig med mig i, at de nuværende Herrer hurtigt ville ramle ned fra de Ministertroner, paa hvilke de sidde, og atter blive nødt til at stille sig til Raadighed som Statens Tjenere. Paa den anden Side er jeg slet ikke saa overbevist om, at man ikke skulde være villig til efterhaanden ved Forhandling med Oppositionen at komme overens om en Formue- og Lejlighedsstat. Partiet kan jo næsten ikke være bekendt at nægte at gaa ind derpaa, thi det er jo sikkert, at en saadan Stat vilde være en Prøve paa deres System, og indenfor Provisorismens og Militarismens Parti vilde man dog ikke være saa frygtagtig, at man ikke tør anstille en Prøve paa sine egne Teorier. De Teorier, i Kraft af hvilke de regere, ere jo for det første dem, at de ere i Besiddelse af en særegen Art af Fædrelandskærlighed, der er højere og bedre end den, vi have, og i Kraft af denne erklære de, at sit Fædreland skylder man alt. Jeg veed nu ikke, at der for Tilhængere af dette Parti har været Lejlighed til at bevise, at de ville give alt for Fædrelandet; der har ikke været Lejlighed, thi man kan ikke forvente dem i, at de ikke have villet spænde sig i Selvfest-

ningens for hoffähige Sele, men naar der blev givet dem Lejlighed til gennem en Formue- og Lejlighedsstat at vise, hvor meget de vilde ofre paa Militarismen og paa den Humberg, der gaar under Navn af Kjøbenhavns Befæstning, saa fik vi at se, om det kunde blive ved, eller om de ikke snarere vilde komme til Erkendelse af, at det var bedst at gøre Ende paa denne Historie. Jeg tror, det vilde være en Selvprøve, som Partiet vilde underkaste sig, og jeg mener i hvert Tilfælde, at Oppositionen her i Tinget har den Pligt bestandig at bringe denne Sag frem her og sige: Vi ville meget let komme overens paa dette Omraade, Militarismens, Toldens og alle andre Omraader, saa snart vi ere blevne enige om at gøre et lille Stridt i Retning af en Stat paa Formue og Lejlighed. Jeg kan altsaa slutte mig til det foreliggende Lovforslag, for saa vidt angaar den fuldstændige Ophævelse af Sukkerstaten, og jeg er enig deri, at man kan gaa ind paa en fuldstændig Kompensation for denne Told uden at tage under Overvejelse andre Positioner paa Toldloven; men jeg mener, at Forslaget, som det foreligger, er mindre heldigt, og haaber, at det, naar det kommer tilbage fra det Udvalg, til hvilket det formodentlig bliver henvist, maa være blevet ændret i den af mig antydede Retning.

Inden jeg slutter, vil jeg bringe en Tak til de ærede Forslagsstillere, fordi de have bragt denne Sag frem, der sikkert, som de mene, vil kunne blive en Løstestang for yderligere Toldreformer. Jeg takker dem tillige for den Maade, paa hvilken det er bragt frem; det er jo ogsaa noget nyt, at det ikke fremkommer som nogen Partisag. Det er fremkommet her i Tinget under deres Navn og deres Ansvar. For første Gang i mange Tider se vi en alvorlig Forhandling om det saglige i Forslaget, thi saavel inden for Højre som Venstre har det jo i lang Tid været Tilfældet, at alle Forhandlinger og Afstemninger foregik i Partiet, og hvad der foregik her i Salen var kun rent formelt, baade hvad der blev sagt, og de Afstemninger, der fandt Sted. Jeg haaber, det maa være en ny Æra, der bliver indledet herved, og at vi herefter ville behandle Sagerne saglig, og at vi herefter her i Salen ville tage Standpunkt til dem. Jeg er overbevist om, at vi derved ville samle